

دفتر حفظ و نشر آثار آیت‌الله خامنه‌ای منتشر کرد
برنامه کاری
مقام معظم رهبری در یک روز

ایسنا: دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای «برنامه کاری رهبر انقلاب در طول یک روز» را منتشر کرد. در این مطلب که بخشی از بیانات مقام معظم رهبری در دیدار جمعی از پاسداران سپاه حفاظت ولی امر و خانواده‌های آنان است آمده است...

صفحه ۲

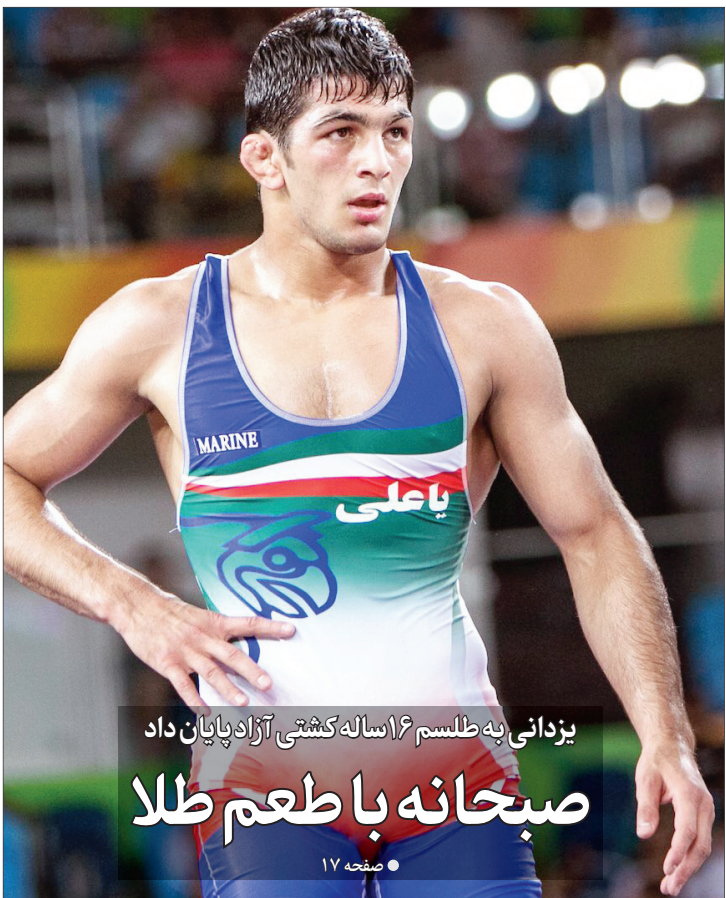
شنبه ۳۰ مرداد ۱۳۹۵ ۱۷ ذی‌القعده ۱۴۳۷ ۲۰ آگوست ۲۰۱۶

انتقاد علی مطهری از دخالت‌ها در امور اجرایی کشور

دست دولت را بسته‌اند

صفحه ۲

عکس: Getty Images

یزدانی به طلسم ۱۶ساله کشتی آزاد پایان داد
صبحانه با طعم طلا

یادداشت

مرثیه‌ای برای دموکراسی

تصریح کرد: «من تاج و تخت را مدیون خداوند، ملت، ارتشم و شخص شما هستم» و روزولت در پاسخ به شاه اطمینان داد «در قبال این خدمت، انگلیسی‌ها و آمریکایی‌ها جز تشکری مختصر، چیز دیگری از او نمی‌خواهند» و ادامه داد «این کار در جهت منافع کلی و مشترکمان بود». ورود ریچارد نیکسون، معاون رئیس‌جمهور آمریکا، به تهران در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ و همچنین از سرگیری روابط سیاسی ایران و انگلستان که دو روز پیش از آن انجام شده بود، از تبعات کودتای ۲۸ مرداد است، کودتایی که چهار ماه پیش از آن صورت گرفته بود.

۲- گرمیت روزولت، از طراحان کودتای ۲۸ مرداد تهران، نوه تئودور روزولت، بیست‌وششمین رئیس‌جمهور آمریکا بود، تحصیلاتش را در دانشگاه هاروارد با درجه دکترا به پایان رساند و سپس به‌عنوان دانشیار تاریخ به تدریس پرداخت. به گفته گرمیت، رساله پایان‌نامه تحصیلی او درباره «قنون تبلیغات در جنگ داخلی و راه‌های مقابله با بحران‌های داخلی کشورها» بود. نخستین کار او، پژوهش درباره ایران و به‌ویژه مطالعه در زندگی قشقایی‌ها بود. این تحقیق سرآغازی بود که سرگذشت گرمیت روزولت را به تاریخ معاصر ایران پیوند زد. روزولت بعدها با تأسیس اداره خدمات استراتژیک سازمان سیا، جذب این سازمان شد و با توجه به تحصیلات، علاقه شخصی و نیز سوابق فعالیتش در دفتر اطلاعات رئیس‌جمهور، مسئولیت اداره خاورمیانه را به دست گرفت. ادامه در صفحه ۴

سید ابوتراب فاضل
فعال سیاسی

یادداشت

طبقه فوقانی بزرگراه صدر و چند نکته

و تفصیلی، بررسی و تصویب کدپروژه در لایحه بودجه شورای شهر تهران و نیز بررسی تخصصی نحوه اجرای پروژه در کمیسیون عمران شورای شهر به‌عنوان کمیسیون تخصصی مربوطه» پرداخته است. به نظر می‌رسد همان‌گونه که معاونت فنی و عمرانی شهرداری تهران تلاش کرده است از دو زاویه فنی و حقوقی در مقام دفاع از پروژه برآید، از همین زوایا می‌توان به نقد پروژه مذکور پرداخت.

الف- ضرورت این اقدام و ابعاد ترافیکی آن: به نظر می‌رسد از سه زاویه می‌توان کارکرد ترافیکی این اقدام پرهزینه را بررسی کرد. اولاً به‌واسطه تمرکز عمده فعالیت‌ها در پایتخت، نرخ سرانه سفر روزانه در این شهر بسیار بالاست. مطالعات جامع حمل‌ونقل و ترافیک شهر تهران در سال ۹۳ نشان می‌دهد به‌طور متوسط در تهران ۱۸ میلیون سفر درون‌شهری انجام می‌شود که حدود ۴۲٫۸ درصد آن، با استفاده از خودروهای شخصی و ۵۸٫۲ درصد دیگر از طریق وسایل حمل‌ونقل عمومی از قبیل اتوبوس، تاکسی و مترو انجام می‌شود.

معاون محترم شهردار تهران اخیراً اشاره کرده‌اند: «این امر (پروژه صدر-نیایش) منافاتی با طرح‌های احتمالی آتی در این محور نظیر احداث خطوط مترو، LRT یا BRT ندارد. به عبارت دیگر، موضوع توسعه حمل‌ونقل عمومی و افزایش ظرفیت این محور منافاتی با یکدیگر ندارند». همگان می‌دانند در عرصه مدیریت، در زمینه بودجه همواره با محدودیت مواجهیم.

علی اعطا
کارشناس معماری

اخیراً انتقاداتی به پروژه احداث طبقه فوقانی بزرگراه صدر از سوی تعدادی از مسئولان و کارشناسان مطرح شده است. بخشی از انتقاداتی که در روزهای اخیر مطرح شده، مبانی نظری و «چرایی» این اقدام را مورد پرسش قرار می‌دهد و به فقدان هرگونه کار مطالعاتی در رابطه با ضرورت احداث طبقه فوقانی بزرگراه صدر اشاره می‌کند.

بخش دیگر این انتقادات از نقطه‌نظر حقوقی، به تصویب‌نشدن این طرح در مراجع ذی‌صلاح ازجمله شورای عالی ترافیک، کمیسیون ماده ۵ و شورای عالی شهرسازی و معماری اشاره دارد. این انتقادات واکنش‌هایی را از سوی شهردار محترم تهران و معاونان او برانگیخت. اگر از عباراتی نظیر «هرگاه قافیه تنگ می‌آید یک چیزی به ما گفته می‌شود» که از سوی شهردار محترم مطرح شد صرف‌نظر کنیم، می‌توان به مصاحبه معاونت محترم فنی و عمرانی شهرداری تهران، در گفت‌وگو با روزنامه دنیای اقتصاد اشاره کرد که ضمن تشریح هزینه‌های پروژه «صدر- نیایش»، به نکاتی در دفاع از این پروژه اشاره کرده و ضمن دفاع از کارکرد ترافیکی و لزوم احداث آن، به طی‌شدن «فرایند قانونی تصویب پروژه صدر- نیایش ازجمله انطباق با طرح‌های جامع

محمدعلی وکیلی در گفت‌وگو با «شرق»:
فراکسیون امید باید پارلمان
در سایه باشد

گروه سیاست: مدیرمسئول روزنامه ابتکار که در هیأت‌رئیس موقت فراکسیون امید، به‌عنوان سخنگو برگزیده شده بود، در دو ماه آغازین کار مجلس دهم، دوبار توانست با گرفتن رأی بالا از نمایندگان، دو پیروزی خوب را نصیب این فراکسیون کند...

صفحه ۶

سال سیزدهم شماره ۲۶۶۰ ۲۰صفحه ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

کودتای ۲۸ مرداد روحانی و مخالفانش

احمد غلامی . سردبیر

این روزها به بهانه کودتای ۲۸ مرداد مخالفان دولت تلاش می‌کنند نشان دهند پیروزی کودتا و شکست مصدق به‌دلیل «خوش‌بینی» بیش از حد به آمریکایی‌ها بوده است. «خوش‌بینی» کلیدواژه یا پروژه جدید مخالفان برای حمله به روحانی است. آنان بیش از آنکه در پی واکاوی واقعه تاریخی کودتای ۲۸ مرداد باشند، قصد مشابهت‌سازی ماجرای نفت و دولت مصدق، با مسئله هسته‌ای و دولت روحانی را دارند. ازاین‌رو آشکارا می‌گویند که «خوش‌بینی» حسن روحانی بالاخره کار دستش می‌دهد و آمریکا پشتش را خالی می‌کند. سرنوشت کش سیاسی و دولت مصدق که با کودتا برچیده شد، نسبت چندانی با دولت روحانی ندارد. مخالفان دولت روحانی بهتر از هرکسی می‌دانند، کشورهای خارجی نه‌تنها توان کودتا در ایران را ندارند بلکه ناگزیرند در حل منازعات و مناقشات منطقه با ایران رابزنی کنند. پس «خوش‌بینی» بیش از آن‌که هشدار برای سیاست خارجی ایران باشد که هست، اهرم فشار داخلی دارد. «خوش‌بینی»، رمز عملیات تازه‌ای علیه روحانی است که رو به سوی آینده دارد. آنان مترصدند که آمریکایی‌ها آگاهانه یا ناآگاهانه خطایی مرتکب شوند تا تقاص آن را از روحانی و دولتش بگیرند. وگرنه مخالفان دولت می‌دانند که خوش‌بینی در سیاست خارجی معنای دوم حماقت است. حتی مصدق هم به آمریکایی‌ها خوش‌بین نبود. او ناگزیر بود با آنان از سر مدارا وارد مذاکره شود. مصدق نه‌تنها آدم خوش‌بین نبود، بسیار هم بدبین بود. چنان‌که بدبینی بیمارگونه‌اش به انگلیسی‌ها و حتی هیأت همراهشان در تاریخ بی‌بدیل است. او در این تنهایی بزرگ نمی‌توانست جبهه دیگری در برابر آمریکا باز کند. آمریکایی‌ها هم نشان داده بودند بازی برایشان دو سر بُرد است. اگر ایران پیروز می‌شد، آنها از آن پس در معامله و مواجهه با انگلیسی‌ها دست بالا را می‌گرفتند و مهم‌تر از همه اینکه «سازمان ملل به شأن حقیقی و تمام و کمالش می‌رسید، وقتی کشوری کوچک و بی‌فایده می‌توانست بر پایه اصل برابری، کشوری بزرگ را طرف صحبت بگیرد و یک بار هم شده حق بر زور پیروز شود»^۱. از سوی دیگر مصدق چون حسن روحانی می‌دانست، روی میدان مین راه می‌رود و باور داشت که هر توافقی باید به تأیید مجلس برسد: «مک گی جا خورد وقتی مصدق به او گفت هر توافقنامه مفروضی را بدون هیچ‌گونه تأییدی از سوی خودش برای مجلس می‌فرستد»^۲. پیش از کودتای ۲۸ مرداد نیز پیام‌هایی جدی مبنی بر اینکه کودتایی در راه است، برای مصدق فرستاده می‌شد. اما او کاری نمی‌کرد و تمهید نمی‌اندیشید و همچون گذشته که در مقاطع حساس به مردم پناه می‌برد، این‌بار چنین نکرد. شاید باور داشت کنش سیاسی‌اش به سرانجام رسیده و در آن وضعیت هر کنشی منجر به از بین‌رفتن دستاوردهایش می‌شود. او بی‌کنشی را رهیافتی برای کنش‌های سیاسی آتی‌اش می‌دید. شاید هم مصدق برای انجام کار کارستان خود تبعید را به جان خریده بود. او با هوش غریزی بی‌برده بود، بی‌کنشی در آن زمان و مکان کنشی سیاسی به حساب می‌آید. پس هر کنش سیاسی که آینده نامعلومی برای او و تفکرش رقم می‌زد رفتاری نسنجیده بود. مصدق پروژه سیاسی‌اش را تمام‌شده می‌دانست: ملی‌شدن صنعت نفت.

اگر حسن روحانی مذاکرات هسته‌ای را از یک پروژه سیاسی خارج و آن را حقوقی کرد، مصدق ملی‌شدن نفت را از ماهیت حقوقی‌اش خارج و آن را به پروژه‌ای سیاسی بدل کرد.

ادامه در صفحه ۴

جدیدترین مدل های پوشاک فصل
در فروشگاه های

ماکسیم
پوشاک نسل امروز ... و فردا
maxim
COLLECTION

روابط عمومی و بازرگانی: ۸۸۸۸۸۸۱۵

معرفی آژانسهای مسافرتی هتلها و مراکز گردشگری

هتل معین فومن
۰۱۳-۳۴۷۳۴۴۵۸

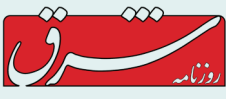

رجوع به صفحه ۱۷

تلفن تماس: ۸۸۱۹۲۸۷۷

برای درج تبلیغات خود در وبسایت
روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید
ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۳۹۷۹-۸۸۱۹۲۸۷۷

sharghdaily.ir

تحويل روزنامه درب منزل یا محل کار شما
بدون هزینه ارسال

رجوع به صفحه ۱۳